

Svar (21/1 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan henvise til vedlagte svar af 12. januar 2000 på spørgsmål nr. S 836 stillet af Kristian Jensen (V).

Spm. nr. S 1063

Til socialministeren (14/1 2000) af:

Jens Heimburger (KF):

»Hvilke ændringer i retssikkerhedsloven danner baggrund for ministerens udsagn om, at det med de nugældende regler ville være muligt at rejse tiltale i de i Socialudvalget alm. del - bilag 243 nævnte sager om socialt bedrageri fra Århus?«

Begrundelse

Rådmændene Lis Særkjær og Poul B. Skou fra Århus Kommune har i en skrivelse af 5. januar 2000 beskrevet - i anonymiseret form - tre personsager, hvor anklagemyndigheden ikke har fundet anledning til tiltalerejsning for socialt bedrageri. Ministeren har i en kommentar til sagerne til Ritzau den 13. januar 2000 bl.a. udtalt følgende: »Jeg vil sige til rådmændene i Århus, at for det første har vi ændret loven, så de tilfælde, de har med borgere, hvor politiet ikke har kunnet rejse tiltale, ikke vil kunne forekomme i dag. Og for det andet vil jeg bede justitsministeren om at lave en vejledning til kommunerne om, hvad det er, man skal gå efter, når man vil have beviser«.

De tre nævnte personsager blev i marts 1998 anmeldt til politiet, men politiet meddelte i januar 2000, at sagerne ikke vil føre til tiltalerejsning. Spørgeren ønsker derfor oplyst, hvilke elementer i det fremsendte materiale fra Århus, Socialudvalget alm. del - bilag 243, som vil kunne formodes at medføre tiltalerejsning efter de nugældende regler.

Svar (19/1 2000)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Reglerne om borgernes pligt til at oplyse om ændringer, der har betydning for modtagelse af

ydelse efter sociallovgivningen findes i retssikkerhedslovens § 11, der trådte i kraft den 1. juli 1998:

»§ 11. En person, der modtager hjælp, har pligt til at oplyse kommunen og amtskommunen om ændringer i sine forhold, der kan have betydning for hjælpen.

Stk. 2. Pågældende skal have skriftlig besked om

- 1) pligten til at give oplysninger,
- 2) hvilke typer af ændringer der kan have betydning for hjælpen og
- 3) konsekvenserne af, at der ikke oplyses om ændringerne.«

§11, stk. 1, svarer med redaktionelle ændringer til de tidligere regler i § 18 i bistandsloven, § 41 i lov om social pension, § 12 i delpensionsloven, § 37 i sygedagpengeloven og § 24 i børnetilskudsloven.

I § 11, stk. 2, er det som noget nyt bestemt, at borgeren *skriftligt* skal have besked om oplysningspligten, og i nr. 2 er det også som noget nyt præciseret, at kommunen skal angive, hvilke *typer* af ændringer der kan være relevante.

I vejledningen til retssikkerhedsloven hedder det:

»Den information, som myndigheden skal give, skal være tilstrækkelig til, at borgeren kan eller burde indse, at ændringen gør det muligt, at pågældende ikke længere helt eller delvis har ret til ydelsen, og myndigheden derfor bør have besked om ændringen. Pågældende skal altså ikke senere med rette kunne hævde at have været i god tro med hensyn til sin ret til ydelsen.«

I vejledningen til retssikkerhedsloven anbefales det tillige, at kommunerne sikrer sig dokumentation for, at borgeren har fået besked om oplysningspligten. Det kan ske ved, at borgeren ved sagens start underskriver en fortrykt blanket om oplysningspligten og dens indhold.

Denne blanket giver kommunerne bedre mulighed for at løfte bevisbyrden i forhold til at stoppe ydelsen og kræve tilbagebetaling, men også - så vidt jeg vurderer - i forhold til straffeloven.

De tre sager fra Århus er behandlet efter de gamle regler.

Som følge af den aktuelle sag fra Århus, har jeg - for yderligere at støtte og hjælpe kommunerne - anmodet justitsministeren om, at han udsender en orientering til kommunerne om,